

ועל פני כל הצפון, משום שאלו שהיו שרויים בצפון לא היו שונאים אותו. אוכל במזרח חצי אמה, משום שיהודה עשה חצי הצלה. אמר (שם) מה בצע, ולא השאיר [אותם] להרג אותו. ובדרום חצי אמה, משום שראובן אמר להציל אותו מידם. וגם גד שהיה חונה שם, לא היה שונא אותו.

בא ראה כמה עקמים הם בני אדם שלא רוצים להשתדל בדרך החיים שהוריש הקדוש ברוך הוא לבניו, והזהיר אותם עליה ואמר (יהושע א) והגית בו יומם ולילה, שאין לך רשות להפריד יום מלילה. ולכן יהודה, אף על פי שחלקו וגורלו היה מערב, שהוא לילה, פשהנה שורה סביב אותו המשכן, נדבק במזרח שהוא יום. והקדוש ברוך הוא רמז לו ואמר לו (דברים ל) ובחרת בחיים. שלא להפריד יום מלילה. ומי שמפריד אותם גורם למות, ובאותו חטא מתו בניו, משום שהשחיתו דרכם ולא חפרו יום עם לילה, משום שלא השתדלו פראוי לחבר לבן עם אדם כדי לכפר אותו חטא שלו, שהפרידם בתחלה.

בשמכר את אותו צדיק שנקרא יום, שהפרידו מנגסת ישראל שנקראת לילה. רמז לו הקדוש ברוך הוא לקרב מזרח במערב, ואמר לו, (במדבר ב) והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה, לקרב מזרח למערב לתת לו שפע ברכות מלמעלה.

ובני יוסף ובנימין, אף על גב שבנימין היה נדבק במזרח, רמז לו הקדוש ברוך הוא לחנות במערב לקרב נגסת ישראל לצדיק הכל בדרך ישר. זהו שכתוב (הושע יד) כי ישרים דרכי

אתרא ודבנוי הוה. ועל פני כל הצפון בגין דהנהו דהווי שראן בצפון לא הווי שנאיין ליה. אוכל במזרח חצי אמה. בגין דעבד יהודה פלגו הצלה ואמר מה בצע ולא שבק (ל"ז) למקטליה. ובדרום חצי אמה בגין דראובן אמר (בראשית ל"ז) להציל אותו מידם וגד נמי דהוה שרי תמן לא הוה סני ליה.

תא חזי, כמה עקימין אינון בני נשא דלא בעאן לאשתדלא בארחה דחיי דאורית לון קדשא בריה הוא לבנוי ואזהר לון עלה ואמר (יהושע א) והגית בו יומם ולילה דלית לך רשו לאפרשא יום מלילה. ובגין כן יהודה אף על גב דחולקיה ועדביה הוה מערב דאיהו לילה כד הוה שארי סחרניה ההוא משכנא אתדבק במזרח דאיהו יום וקדשא בריה הוא רמז ליה ואמר ליה (דברים ל) ובחרת בחיים דלא לאפרשא יום מלילה ומאן דפריש לון גרים מותא. ובההוא חובה מיתו בנוי בגין דחבילו אורחיהון ולא דביקו יום בלילה בגין דלא אשתדלו כדקא חזי לחברא חוורא בסמקא בגין לכפרא ההוא חובה דיליה דאפריש לון בקדמיתא.

כד זבין ליההוא צדיק דאקרי יום דאפרשיה מנגסת ישראל דאקרי לילה. ורמז ליה קדשא בריה הוא לקרב מזרח במערב ואמר ליה (במדבר ב) והחונים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לקרב מזרח למערב למיהב ליה שפע ברכאן מלעילא.

ובני יוסף ובנימין אף על גב דבנימין הוה מתדבק במזרח, רמז ליה קדשא בריה הוא למשרי במערב לקרבא נגסת ישראל לגבי צדיק פלא בארחה מישר הדא הוא דכתיב (הושע י"ד) פי ישרים דרכי יי וצדיקים

ה' וצדקים ילכו בם. וראובן שנדבק בצד החסד, יחנה בדרום. ודן, כדי לכפר על אותו חטא העגל שיקבלו בניו, והוא מצד הצפון, יחנה בצפון לכפר על אותו חטא.

משום כך כתוב בים שעשה שלמה עשרה על עשרה, (מלכים א-ו) וחוט שלשים באמה יסוב. הכל בסוד החכמה. כתוב בו (שם) עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה. אותו ים של חכמה נתקן בהם. בא ראה, כשהיו עושים הכהנים את אותה חטאת, לכפר על עברות של לא תעשה זה הנה, שיש בהם פרת. ועולה באה על מי שלא עושה מצוות עשה, ומאותו צד באה העולה שהיא זכר, וכתוב (שמות ב) זכור את יום השבת - מצוות עשה, ולכן אנו מקריבים בשבת שני כבשים, של מוסף עולה, משום שבאותו של הימין נתוסף לאותו צדיק אור מהעתיק הקדוש.

בשנדבק עם פנסת ישראל שהיא שמור, לא תעשה. משום כך יש בשבת עשה ולא תעשה שיש בו פרת, שהרי מי שעושה פגם באותו מקום שנקרא לא תעשה, ומפריד את הזיוג שלהם, נכרתת משם נפשו, ומיהו? מי שעושה מעשים של חל בשבת, בקדש שנדבק בשבת בשבתון, וכל העולמות בחדוה באורה. אבל מי שלא עושה אלא בשגגה, מקריב חטאת פגוד אותה דרגת מזבח.

ובראש חדש בהתחדשות הלכנה אנו מקריבים (במדבר כח) פרים בני בקר שנים, שהרי מצד של פרה אדמה תמימה באו,

ילכו בם. וראובן דאתדבק בסטרא דחס"ד ישרי בדרומא. ודן בגין לכפרא ההוא חובא דעגלא דיקבלון בנוי ואיהו מסטרא דצפונא ישרי לצפונא לכפרא ההוא חובה.

בגין כך כתיב בים שעשה שלמה עשרה על עשרה (מלכים א' ו') וקו שלשים באמה יסוב. כלא ברזא דחכמתא. כתיב ביה עומד על שנים עשר בקר שלשה פונים צפונה ושלשה פונים ימה ושלשה פונים נגבה ושלשה פונים מזרחה והים עליהם מלמעלה ההוא ימא דחכמתא אתתקן בהו.

תא חזי, כד הוו עבדין פהניא ההוא חטאת לכפרה חובין דלא תעשה הנה דאית בהו פרת. ועולה לכפרה על מאן דלא עביד מצות עשה אתי וימההוא סטרא אתי עולה דאיהו זכר. וכתיב (שמות כ) זכור את יום השבת מצות עשה ובגין כך אנו מקריבין בשבת תרין אמרין דמוסף עולה בגין דבההוא דימינא אתוסף לההוא צדיק נהירו דעתיקא קדישא.

כד אתדבק בפנסת ישראל דאיהי שמור לא תעשה בגין כך אית ביה בשבת עשה ולא תעשה דאית ביה פרת דהא מאן דעביד פגימו בההוא אתרא דאקרי לא תעשה ואפריש זווגא דילהון אשתצי מתמן נפשא דיליה. ומאן איהו, מאן דעביד עובדין דחול בשבתא בקדש דאתדבק בשבת בשבתון וכלהו עלמין בחדוה בנהירו אבל מאן דלא עביד אלא בשגגה מקריב חטאת לקבל ההוא דרגא דמזבח.

ובראש חדש דאיהו חדותתא דסיהרא אנן מקריבין (במדבר כ"ח) פרים בני בקר שנים דהא מסטרא דפרה אדומה תמימה